

कुर्यादनियते तस्य संधावपि निवेशनम् ॥ ११५ ॥

रसानुगुणतां वीक्ष्य रसस्यैव हि मुख्यता ।

यथा वेणीसंहारे तृतीयाङ्के दुर्योधनकर्णयोर्महत्संप्रधारणम् । एवमे-
न्यत्रापि । यत्तु रुद्रटादिभिः 'नियम एव' इत्युक्तं तल्लक्ष्यविरुद्धम् ।

इष्टार्थरचनाश्चर्यलाभो वृत्तान्तविस्तरः ॥ ११६ ॥

रागप्राप्तिः प्रयोगस्य गोप्यानां गोपनं तथा ।

प्रकाशनं प्रकाश्यानामङ्गानां षड्विधं फलम् ॥ ११७ ॥

अङ्गहीनो नरो यद्वन्नैवारम्भक्षमो भवेत् ।

अङ्गहीनं तथा काव्यं न प्रयोगाय युज्यते ॥ ११८ ॥

संपादयेतां संध्यङ्गं नायकप्रतिनायकौ ।

तदभावे पताकाद्यास्तदभावे तथेतरत् ॥ ११९ ॥

प्रायेण प्रधानपुरुषप्रयोज्यानि संध्यङ्गानि भवन्ति । किंतूपेक्षेपादित्रयं
बीजस्याल्पमात्रसमुद्दिष्टत्वादप्रधानपुरुषप्रयोजितमेव साधु ।

रसव्यक्तिमपेक्षैषामङ्गानां संनिवेशनम् ।

न तु केवलया शास्त्रस्थितिसंपादनेच्छया ॥ १२० ॥

तथा च यद्वेण्यां दुर्योधनस्य भानुमत्या सह विप्रलम्भो दर्शितः,
तत्तादृशोऽवसरेऽत्यन्तमनुचितम् ।

निर्वहणे चेत्यर्थः । तयोः काव्यसंहारप्रशस्त्योः । 'प्राधान्यम्' इत्यप्रेणान्वयः । एव-
मप्रेऽपि । प्राधान्यख्यापनं तत्तदङ्गानामावश्यकस्थित्यर्थम् ॥ अनियत इति ।
अन्यसंध्यङ्गस्य प्रकृतरसानुकूलस्यान्यसंधावपि निवेशनम् । तत्र हेतुः—रसस्यै-
वेति ॥ संप्रधारणं युक्तिः । सौ च मुख्यसंध्यङ्गम् । अन्यत्रापि तद्वर्णितमिति
भावः । नियम इति । तत्संध्यङ्गस्य तत्संधावेव निवेश इत्येवंरूपः । लक्ष्यविरुद्धं
महाकविप्रयोगविरुद्धम् ॥ अङ्गानां फलमाह—इष्टार्थेति । रागप्राप्तिरनुरागलाभः ।
प्रयोगस्य प्रेक्षकस्य । अङ्गप्रशंसामाह—अङ्गहीनमिति । काव्यं रूपकम् ।
प्रयोगाय प्रेक्षकानुरागाय । तदभावे संध्यङ्गाभावे । पताकाद्या अर्थप्रकृतीः
'संपादयेताम्' इत्यन्वयः । आद्यपदेन प्रकरीकार्ययोर्ग्रहणम् । इतरद्वीजम् ।
प्रायेणेत्यस्य व्यावृत्तिमाह—किंत्विति । आदिपदेन परिकरपरिन्यासयोर्ग्रहणम् ॥

१. रसेति । ध्वनिकृताप्युक्तम्—'संधिसंध्यङ्गघटनं रसादिव्यक्त्यपेक्षया । न तु केव-
लया शास्त्रस्थितिसंपादनेच्छया ॥' इति ॥

२. अवसर इति । अवसरे संग्रामलक्षणे ॥

१ 'अन्यदपि' ख. २ 'प्रेक्षेपाद्यङ्गत्रय' क. ३ 'सा च' इति पुल्लिङ्गान्तरे नास्ति.